

ning; hvad den Enkelte kommer om Sagen selv, er ligegyldigt; naar en saadan Overbevisning konstateres, saa maa man have Respekt for den, om man end ikke deler den. Seer jeg nu paa de store Ophævelser, som her gjøres, saa siger jeg, at for mig, som i en vis Forstand staaer udenfor de Differentser, her er Tale om, har det ikke noget meget Respektindgydende, naar saadanne smaa Spørgsmaal som om at skaffe Localer osv. kunne tillægges saa stor Betydning. Forresten skal jeg sige, at, reent affect fra det juridiske Spørgsmaal om, hvem der skal holde Kirken vedlige, levere Steen, Ralk osv. — for ikke at tale om den Viin og det Brød, som spiller en høist bedrøvelig Rolle i en utallig Mængde Resolutioner, hvorved det afgjøres, hvem der skal betale det, og hvormed det skal gaae med, Spørgsmaal, som just ikke ere stikede til at faste et gløværdigt Lys over de bestaaende kirkelige Ordninger —, kan jeg dog kun betragte Kirken som Menighedens og ikke som et Locale, der tilhører ethvert af Menighedens Medlemmer, og, naar der altsaa er Tale om at hjemle den Retsadkomst til at benytte Menighedens Kirkebygning, saa vilde jeg finde det betænkeligt at hjemle den for hvilket som helst Individ, som boer i det Sogn, hvori denne Menigheds Kirke er. Jeg agter derfor at stemme mod Loven, men for at bidrage Mit til ikke at affære Discussionen om en ny Affattelse af Forslaget, som man har paaberaabt sig, skal jeg stemme for Sagens Overgang til 2den Behandling.

Ministeren for Kirke- og Underviisningsvæsenet: Efterat det ærede 1ste Medlem for 10de Kreds (Lehmann) i saa skarpe Udtryk har tiltraadt den Udtalelse, vi have hørt fra det 4de Medlem for 1ste Kreds (Krieger) med Hensyn til den Regjeringsforanstaltning, hvorom der har været Tale, finder jeg mig dog foranlediget til udtrykkelig at reservere mig imod, at min Tausshed om dette Punkt betragtes, som om Hans Majestæt Kongens nuværende Regjering kunde tiltræde den Betragtningssmaade af Sagen, som de ærede Herrer have troet det rigtigt at udtale. Naar jeg ikke udtaler mig derom, er det kun, fordi jeg holder mig den Opfordring efterrettelig, som Thingets ærede

Formand — jeg troer med fuldkommen Føie — rettede til Thinget om ikke at komme nærmere ind paa den berørte Sag.

Strøm: Dersom man i korte Træk vil have et Billede af den høist uheldige Bestyrelse, som er bleven den danske Folketirke tildeel i Løbet af de sidste Par Aar, troer jeg ikke, man kan faae det bedre end ved at lægge Mærke til den Skjæbne, som det lille Lovforslag har havt, der er lagt til Grund idetmindste for nogle af Bestemmelserne i det foreliggende Forslag. Vi have i det sidste Par Aar havt fem forskjellige Cultusministre, foruden at een af dem i meget lang Tid var syg og blev repræsenteret af en anden Minister, og i den langt overveiende Deel af den Tid har Cultusministeriet været forenet med et andet Ministerium, nemlig Justitsministeriet. Det foreliggende Forslag kom frem i Landstinget i Begyndelsen af forrige Aar. Den daværende Minister erklærede sig just ikke som nogen stor Ven deraf, men det var dog klart af hans Udtalelser, at han vilde gaae ind derpaa, naar et Endringsforslag, han havde stillet, blev vedtaget, og det blev vedtaget eenstemmigt. Sagen gik derpaa igjennem her i Landstinget med stor Eenstemmighed og kom til Folkethinget, hvor den ligeledes ved 2die Behandling blev eenstemmigt vedtagen, og man skulde nu have ventet, at der ikke var Noget til Hinder for, at Forslaget kom ud som Lov. Da Rigsdagen samledes ifjor, var det imidlertid ikke skeet, og den nye Minister erklærede, at Regjeringen betragtede denne Sag som et aabent Spørgsmaal og ynskede en ny Discussion om den, da der ved de tidligere Forhandlinger havde vist sig noget forskjellige Meninger derom. Under de Forhandlinger, som derpaa fandt Sted, gik han mere og mere ind paa Forslaget, og det blev ligeledes dengang, først i Folkethinget og senere i Landstinget, vedtaget med stor Eenstemmighed. Ministeren gik imidlertid af, noget nær paa samme Tid Rigsdagen sluttedes, og atter kom Loven ikke ud. Denne Gang have vi faaet at vide, at den under det tidlige Ministerium har faaet kongeligt Veto. Det forekommer mig nu rigtignok at være en meget uheldig Tilstand, naar det gaaer saaledes op og ned i Bestyrelsen, og